

Urmărește-mă-n gândire

Samoila

Zici că ți-a venit
Și ție
Să gândești la mersul țării
Care este învolburat
Precum valurile mării?
Și dacă gândești
Acu,
Căutând în sensul vieții
Ceea ce-ți plăcu,
Te întreb:
Ai găsit ce căutai
Pe tărâmul „pieții”?
De ești sceptic
Ca Montaigne,
E prilej să te-admirăm
Repede
Și
Fain.
Irosind un sfat
Amu,
Ce sfârșește emblematic
Între da și nu,
Vrei cumva să îmi dai știre
Că am scrisul fragmentar?
Urmărește-mă-n gândire
Și-ai să-ți faci și ție-un dar.

(Unui amic grijuliu.)